

РЕШЕНИЕ

№ 22836

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11338** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. М., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 11064 от 24.10.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата се излагат твърдения, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно-производствените правила и е в противоречие с приложимия материален закон. Били нарушени чл.35 и чл.36 от АПК. Не била изяснена фактическата обстановка, липсвал задълбочен анализ на заявленията от лицето обстоятелства. ДАБ считала, че не бил налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С., но не било обсъдено насилието в различните части на страната. Анализът на обстановката в С. бил формален и не кореспондирал с личната бежанска история. Не бил разгледан и въпросът за региона на страната, в който евентуално лицето да бъде върнато. Жалбоподателят не се явява в съдебно заседание, тъй като не е открит и е напуснал посочения в жалбата адрес. В съдебно заседание назначеният на жалбоподателя особен представител, адв. И. от САК, заявява, че в С., дори след свалянето на правителството на Б. А., продължават конфликтите, страната се управлява от ислямистки и фундаменталистки групировки, което е изложено и в позицията на ВКБООН, освен това е налице и хуманитарна криза.

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт К., в съдебно заседание моли съда да отхвърли жалбата и да потвърди оспореното решение като правилно и законосъобразно. Спазени

били административнопроизводствените правила и материалният закон. Жалбоподателят не отговарял на изискванията по чл.8 и чл.9 от ЗУБ. В С. не било налице безогледно насилие, Особено пък на територията на цялата страна. Хуманитарната криза се преодолявала чрез хуманитарни помощи, положението в страната се подобрявало, за което говори и фактът, че над 200 000 души са се завърнали в С. и оттогава броят на завърналите се е увеличава.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

След задържане на 02.07.2024г., видно от заповед на Отдел „Миграция“ при МВР, (лист 69 от делото) и предаване на 11.07.2024г. в СДВНЧ-С., (приемо-предавателен протокол, № 13), на 11.07.2024г. чужденецът е подал молба за международна закрила (л.67).

Съставен е регистрационен лист (л.65-66). В него е отразено, че молителят е с имена А. (собствено) А. (фамилно) М. (бащино), гражданин на С., [дата на раждане] , в [населено място], Х., С., по етническа принадлежност – арабин, с религия – мюсюлманин сунит, с полувисше образование, по професия – шивач, женен, владеещ арабски език, без отбелязване на документи за самоличност.

Срещу подпис лицето е било своевременно запознато с правата си в производството за предоставяне на международна закрила, както и с организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут (л.64).

Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л.63).

С молителя е проведено едно интервю – на 25.07.2024г. (л.47-50). На него той е потвърдил данните, които е заявил при регистрацията си. Няма роднини в Европа. Напуснал С. на 26.06.2024г. нелегално за Турция, където останал десет дни. Оттам преминал нелегално в България, с помощта на трафикант, прескачайки телено заграждение със стълба. С кола стигнал до С. и сам се предал на полицията. В С. не е бил арестуван, нито осъждан, нямал проблеми заради това, че е арабин, нито заради религията си. Никога не бил участвал във въоръжена групировка, нито в политическа партия и в партийни мероприятия. Напуснал С. заради влошената обща обстановка. Животът там бил много труден, нямало основни, нормални условия за живот. Имало много въоръжени групировки и нямало мир. Не бил служил в армията, имал призовка, но избягал. Не бил заплашван лично. Не би се върнал в С.. От България иска сигурно място, да се установи тук и да се събере със семейството си.

След съответно запитване (л.51) от ДАБ до ДАНС, по преписката е приложено писмо от ДАНС (л.46), в който се казва, че ДАНС не възразява на лицето да бъде предоставена закрила, в случай, че то отговаря на условията по ЗУБ.

Към административната преписка са приложени две справки (л.21 и сл. и л.34 и сл.), изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно обстановка в С., съответно актуални към 23.08.2024г. и към 27.08.2024г. Първата е обща, а втората съдържа информация конкретно за района, от който е жалбоподателят – провинция Х.. Ситуацията там е описана като нестабилна.

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.9-19).

В него е приел, че за А. А. М. не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 от ЗУБ, тъй като самият той е заявил, че не е имал в страната си на произход проблеми, свързани с основанията в посочената норма, като молителят не бил обосновал наличието на риск за своите живот и свобода и не бил посочил никакви причини за основателно опасение от преследване, не бил дискриминиран, не сочел конкретно събитие, поради е напуснал С..

Административният орган е приел, че не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приема, че лицето е напуснало С. поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция“ - нито от страна на официалните власти, нито от страна на някоя групировка. Няма данни за изтезания, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. В страната няма въоръжен вътрешен или международен конфликт с достатъчно висока степен на опасност, така че да е налице и опасност от посегателство над живота и личността на кандидата.

Пред съда е представена нова справка (л.85-87) за ситуацията в С., актуална към 14.01.2024г. – след падането през декември на режима на бившия президент Б. А. и бягството му от страната. В справката е посочено, че представители на бившия режим продължават да се помиряват и да уреждат отношенията си с новата власт (Основно на групировката „Х. Т. ал Ш.“ и съюзни бунтовници). В страната е обявена обща амнистия. Направена е пътна карта за преход и прекратяване на конфликтите. Започнало е възстановяването на ключови съоръжения, като болници и пътища. Отчетена и необходимостта от хуманитарна помощ. От началото на 2024г. до 29.12.2024г. около 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в С. (115 000 от които след 08.12.2024г. – датата на падане на режима на Б. А.). В страната все още е налице несигурност, въоръжени сблъсъци и повишена престъпна дейност. Въпреки това от 07.01.2025г. са възобновени и международните полети от летището в Д.. Новото правителство е ангажирано да защитава правата на малцинствата. Посочват се безредици в някои райони – Х. и Х., но не и Х. (откъдето е жалбоподателят).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението на ДАБ е връчено лично на жалбоподателя на 30.10.2024г., жалбата е подадена чрез административния орган до съда на 08.11.2024г., тоест в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт.

Поради това жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма и със съответните реквизити, при спазване на административнопроизводствените правила.

Регистрационният лист е съставен в присъствието на преводач на разбираем от чужденеца език (арабски). Също с преводач от арабски, чужденецът е информиран писмено за реда, който следва производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци.

При провеждането на интервюто, търсещото закрила лице е имало възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено също с преводач от арабски. След приключването му, текстът е бил прочетен, като чужденецът е заявил, че е разбрал добре смисъла на написаното и че няма възражения по него.

Съдът намира, че в частта относно отказа на жалбоподателя да бъде предоставен бежански статут оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Правилен е крайният извод в решението на административния орган, че изложените от търсещото

закрила лице причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Самият чужденец е заявил на проведеното с него интервю, че не е бил арестуван или осъждан, не е имал проблеми заради етноса или религията си, политически пасивен е. Обстоятелството, че по свое твърдение не се бил отзовал на призовката да служи в армията, само по себе си не представлява форма на реална заплаха от преследване, още повече след смяната на режима. Заявените от лицето причини за търсената в Р България международна закрила (да се установи тук и да се събере със семейството си) навеждат извода, че лицето не е бежанец, а икономически емигрант. Косвено това се подкрепя от фактите, че е подал молба за закрила не веднага след влизането си в България, а девет дни след задържането си и настаняването му в СДВНЧ, от това, че е напуснал посочения в жалбата адрес и от това, че не явява в съдебно заседание. За пълнота на изложението следва да се отбележи, че лицето не е посочило проблеми в С. да е имал и някой от роднините му – съпруга, майка, баща, една сестра и девет братя (според заявените данни при регистрацията).

По изложеното по-горе, съдът намира, че решението в частта, с която председателят на ДАБ е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на лицето статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон и в частта си, с която административният орган е отказал на предостави на чужденеца хуманитарен статут.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В конкретния случай жалбоподателят е напуснал С. по своя воля, без (както е отбелязано и в оспореното решение), някакво конкретно действие срещу нея, или поредица от действия или събития, без конкретна опасност от от някое от изброените по-горе посегателства. Самият чужденец не излага такива твърдения. Не твърди и такава опасност да е налице за него в случай на завръщане в страната. От справката за страната следва изводът, че и обективно в С. към настоящия момент не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, особено пък от такава степен, че той да може да се характеризира с безогледно насилие.

С оглед положителните данни от справката за страната, евентуалното връщане на лицето в С. не би довело до нарушение на принципа “забрана за връщане“ (non-refoulement).

Не са налице и други основания за предоставяне на лицето на бежански или хуманитарен статут, доколкото по делото не се установи, нито жалбоподателят изобщо излага твърдения в тази насока, международна закрила да е била предоставена на друг член от семейството му, напротив – самият той е заявил на интервюто, че няма роднини в Европа, поради което не са налице основанията за закрила и по чл.8, ал.9, съответно на чл.9, ал.6 от ЗУБ.

По отношение на писмото от ВКБООН, съдът намира, че доколкото същото е от декември (без точна дата) 2024г., то не е актуално с оглед информацията от последната справка за страната.

Извън горното следва да се отбележи и че жалбоподателят не се явява в съдебно заседание, не е намерен на адреса, посочен в жалбата и не е посочил друг, напуснал е бежанският център. Макар и да не е задължително личното му участие в съдебното производство, неявяването му в съдебно заседание, за което е призован и преводач по негово първоначално искане и напускането на бежанския център, при променената обстановка в С., е индикация за дезинтересиране от

търсената закрила.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. М., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 11064 от 24.10.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: